

Hertugdømmet Slesvig deſværre har været vant til at faae ſine Midler fra Kieler-Dmſlag. Men det maa ikke glemmes, at, medens der en national Streng i os, ſom grumme gjerne vil give Gjenlyd, ſaa ofte den paa kaldes i Slesvigs Navn, ſelv paa det Økonomiſkes Dmraade, ſaa have vi dog her med Pengeſager at gjøre, og i Pengeſager pleier man at tage ikke alene nationale, men ogſaa praktiſke Henſyn. Nu er det imidlertid en given Sag, at hele Pante- og Ejødevæſenet i Slesvig er i en ſaadan Tilſtand, at der ikke ret vel kan være Tale om at yde Laan i Slesvigſke Eiendomme paa lige Vilkaar med de kongerigiſke. Det er en given Sag, og det ærede Medlem, vi have iblandt, os og ſom en Gang har tilhørt Slesvig (Raben), vil kunne give tilſtrækkeligt Bidnesbyrd, hvis der er nogen Tvivl om, at Pante- og Ejødevæſenet i Slesvig ikke er i en ſaadan Tilſtand, at der med ſamme Sikkerhed ſom her kan ydes Hypotheklaan i Eiendomme der. Det har været en ſtor Ulykke for Slesvig netop i de Aar, der ere gaaede ſiden 1864, at der paa dette Punkt har været en meget ſvag Side. Men ſaa kommer der en Alempy til, og det er den, at hvis De ikke indſætte de Ord, ſom vi ſex Medlemmer have foreſlaaet, ſætte De Landmandsbanken i Stand til i Hypothekafdelingen at yde Laan i Eiendomme i Sverig, i Holſten, i Tydſkland, ja, i Nordamerika osv., kort, hvor i Verden De ville; der er ingeniſomhelſt Grændſe, ſlet ingen Grændſe, med mindre, ſom ſagt, Taxationen „ſom for Umyndiges Midler“ afgiver en ſaadan Grændſe, og gjør den det, nytter det dog ikke det ærede Medlem, at Ordet „danſk“ ikke kommer til at ſtaa der. Men det er ikke til Fordel for danſke Hypotheklaan og Obligationseiere, paa hvis Vegne vi her ſkulle tale, at de ſaaledes kunne blandes ſammen med Hypotheklaan i Lande, der ligge langt borte, i ganſke andre Dmgivelſer, med en helt anden Lovgivning; der maa være en beſtemt Grændſe. Hvis denne Grændſe maa drages ſaaledes, at Nordſlesvig udelukkes, kan det gjøre En ondt, bitterlig ondt, men man kan ikke lufte op for denne Grændſe, naar Følgen deraf kan være, at en hel Flod kan ſtrømme ind over dette Bæſen i Kongeriget

og ødelægge det. Derfor er det af Bigtighed, at der indſættes, at det er danſke Kommuner og danſke Eiendomme, hvorom der er Tale. Derſom Banken for Dvrigt vil udvilde ſin Virkſomhed til Slesvig eller til andre Steder, f. Ex. Sverig eller Norge — om den vil det, veed jeg ikke — kan den gjøre det paa en anden Baſis end denne Lov. Den kan beſtemme andre Former derfor, ſøge at ſtabe nye Afdelinger. Det kunne vi ikke have Noget imod, men vi, ſom lovgive paa danſke Borgeres Vegne, maa have ſærdeles Meget imod, at deres Forpligtelſer og Rettigheder blandes ſammen med Forpligtelſer og Rettigheder, der kunne ſtabes udenfor vort Lands Dmraade, under Forhold, der kunde blive i høj Grad fordærlige for Krediten. Det gaar ikke an ved ſaadanne Veſtigheder beſtandig at tale, ſom om Alt var glimrende og roſerødt, ſom om det var givet, at der til enhver Tid var den dygtigſte og meſt energiſke Beſtyrelſe, ſom om det var afgjort, at alle Laan være ſolide, og at Renter og Afdrag kom ind i rette Tid. Nei, vi ſkulle regne ſaaledes, at der ogſaa kan komme daarlige og vanſkelige Tider, hvor det gjælder om af al Magt at ſtøtte det, og om ikke at have indladt ſig paa Bidløſtigheder, ſom kunne komme til at ſtade det, der ligger os Alle nærmest paa Hjerte. Det ærede Medlem fandt, at det var en overordentlig uheldig Ting, at vi havde indladt os paa at kræve, at det alene ſkulde være danſke Underſattemænd, der kunde vælges til Beſtyrere af Banken eller til Medlemmer af Bankraadet. Forſaa vidt det ærede Medlem nu menter, at det maatte være Grund nok til ikke at indſætte denne Beſtemmelse, at den er ny og ikke findes i Statutterne for andre lignende Selſkaber, ſkal jeg dog minde ham om, at der i dette Lovforſlag, ſom det er forelagt af Reſtingen, ogſaa findes andre Beſtemmelſer, ſom ere nye; og deſuden er det jo ikke Meningen, at enhver ſaadan Lov ſkal være et blot og bart Aftryk af en tidligere. Begreberne klares, Betragtningerne ſtride freimad med Henſyn til Forhold ſom diſſe, og det er ganſke naturligt, at man i 1872 anſer det for rigtigt at træffe Beſtemmelſer, ſom man i 1866 eller 1850 ikke anſaa for nødvendige.